

ע"פ 2174/02/20 - מדינת ישראל נגד תאמר כנעאן

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

10 פברואר 2020

עפ"ג 2174-02-20 מדינת ישראל נ' כנעאן

בפני כב' הנשיא רון שפירא
מערכת מדינת ישראל
נגד תאמר כנעאן
משיב

החלטה

הרקע לבקשה וטענות הצדדים:

לפני בקשה לעיכוב ביצוע אשר הוגשה יחד עם ערעור המדינה על גזר הדין שניתן על ידי בימ"ש השלום בעכו (כב' השופטת פיינסוד כהן) בת"פ 17-11-34042 בתאריך 19.12.19.

המשיב הורשע על פי הודאתו על ידי בימ"ש קמא בכתב אישום מתוקן בעבירות של אימים, הפרעה לשופט במילוי תפקידו, התחזות כאדם אחר במטרה להונות, נהיגה ברכב ללא ביטוח ונהיגה ברכב ללא רישיון. בימ"ש קמא הורה על קבלת 3 תסקירי שירות המבחן, כאשר במסגרת תסקיר משלים התבקש שירות המבחן להתייחס לקיומו של מאסר מותנה בר הפעלה והמליץ על הארכת מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד נגד המשיב. כן הורה בימ"ש קמא על שליחתו של המשיב לממונה על עבודות שירות לשם קבלת חוות דעתו. לאחר שקבע הממונה כי המשיב מתאים לריצוי עבודות שירות, החליט בימ"ש קמא להעדיף את שיקולי השיקום וגזר דינו של המשיב לצו מבחן למשך 18 חודשים; הארכת המאסר המותנה של 4 חודשים מת"פ 13-08-15284; מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים; צו של"צ למשך 200 שעות; פסילת רישיון נהיגה למשך 3 חודשים; והתחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע מלעבור עבירה בגינה הורשע למעט נהיגת רכב ללא ביטוח למשך שנתיים.

המדינה הגישה ערעור על גזר הדין ביחד עם בקשה לעיכוב ביצוע תחילת עבודות השל"צ עד למתן החלטה בערעור. הדין בערעור נקבע ליום 19.03.2020. המדינה טוענת במסגרת הערעור כי מעשיו של המשיב מעידים כי הוא אדם אלים ומסוכן, כי ביצע את העבירות כאשר מרחף מעל ראשו מאסר על תנאי למשך 4 חודשים וכי בימ"ש קמא שגה כאשר הורה על הארכת המאסר המותנה במקום על הפעלתו. נטען כי בימ"ש קמא שקל להטיל על המשיב ענישה בדמות עבודות שירות ולכן שלח את המשיב לממונה וחוות הדעת מצאה את המשיב כשיר לביצוע עבודות שירות ולמרות זאת בימ"ש קמא העדיף ענישה מקלה של של"צ והארכת התנאי. נטען כי כאשר מדובר במשיב עם עבר בעבירות אלימות חמורות (שוד מזוין), אשר ביצע את העבירות הנוכחיות כאשר מאסר מותנה לא מרתיעו, ענישה של של"צ ומבחן מהווה חריגה קיצונית מרף הענישה המקובל ומחייבת התערבות ערכאת הערעור. כן נטען כי המשיב לא החל הליך

טיפול וגזר הדין המקל מעמיד את החברה בסיכון משמעותי להישנות התנהגות אלימה בעתיד ברמת חומרה משמעותית. נטען כי במקרה זה לא הוכח סיכוי של ממש שהמשיב ישתקם ויש לקבל ערעור המדינה, להטיל עונש מאסר בפועל ולהפעיל את המאסר המותנה במצטבר וכן להאריך את תקופת הפסילה של רישיון הנהיגה שהינה קצרה ואינה הולמת את חומרת העבירות. כן עותרת המדינה להשתתף קנס כספי על המשיב ולא התחייבות כספית עתידית בלבד. במסגרת הבקשה לעיכוב ביצוע נטען כי על מנת שלא לפגוע ביכולת ביהמ"ש ליתן את העונש הראוי אם יחליט לקבל את הערעור, יש לעכב את תחילת ביצוע עבודות השל"צ עד למתן החלטה בערעור.

המשיב טוען כי יש לדחות את בקשת המדינה. נטען כי הבקשה הוגשה ביום האחרון להגשתה וכי המדינה הייתה אמורה לבקש את עיכוב ביצוע השל"צ במעמד גזר הדין ולא עשתה כן וגם לא הגישה הודעת ערעור בפרק זמן סביר ולא בקשה לעיכוב ביצוע השל"צ. נטען כי לא הוצג נימוק משמעותי שיכול לכסות על מחדלי המדינה. נטען כי התיק התחיל כתיק של עבירות אלימות קשות ובסופו של דבר הגיעו הצדדים להסדר שתיתן באופן משמעותי את כתב האישום כך שעבירות התקיפה והשימוש בכוח הוסרו מהוראות החיקוק. המשיב הודה ונשלח לתסקיר. אמנם יש לחובתו הרשעה משנת 2014 בגין עבירת שוד שבגינה קיים מאסר מותנה בר הפעלה, אך אין בכך כדי להעלים את הדרך הארוכה שעבר מאז. לא נפתחו לו תיקים נוספים. הוא עובד באופן מסודר מזה 4 שנים. התארס. כפי שהתרשם בימ"ש קמא ושירות המבחן מדובר במי שיש סיכוי לשקמו והמשיב מעיד על עצמו כאדם שעולה על הדרך. מדובר באדם שעדיין נמצא במבחן והתוצאה הסופית בגזר הדין משקללת היטב את כל השיקולים הרלוונטיים.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיוני הגעתי למסקנה כי יש לקבל את הבקשה לעיכוב ביצוע. זאת הגם שהבקשה הוגשה במועד האחרון להגשת ערעור, כל זאת בלא הסבר סביר לשיהוי.

"ככלל, אין בהגשת ערעור כדי לעכב את ביצוע ההחלטה נשוא הערעור. על המבקש עיכוב ביצוע להראות כי סיכויי ערעורו טובים וכי מאז הנוחות נוטה לטובתו, במובן זה שאם תדחה בקשתו יתעורר קושי להשיב את המצב לקדמותו ככל שיתקבל הערעור (ע"פ 5338/17 משה אבוטבול - ראש עיריית בית שמש נ' פיליפ, פסקה 15 (4.9.2017)). נקבע כי בין השיקולים לבחינת הבקשה מתקיימת "מקבילית כוחות" - חוזקו של שיקול אחד לטובת עיכוב ביצוע ההחלטה עשוי להטות את הכף על אף חולשתו של שיקול אחר, כאשר עיקר המשקל מושם על השיקול בדבר מאזן הנוחות (ע"א 8374/13 איי.פי.סי טכנולוגיות ייבוא ושיווק בע"מ נ' Geo Vision Inc. (חברה זרה), פסקה 14 (10.3.2014); ע"א 3343/17 יקבי ירושלים אגודה חקלאית שיתופית בע"מ נ' אנטיפוד השקעות בע"מ, פסקה 21 (1.8.2017))."

ע"פ 7500/19 אורית אור רז נ' עמינח תעשיות רהיטים ומזרונים בע"מ (11.12.2019).

במקרה זה אכן המדינה התעכבה בהגשת הבקשה והערעור, אך בסופו של דבר הגישה אותם במסגרת סד הזמנים שנקבע להגשה על פי הדין והמשיב טרם החל בביצוע עבודות השל"צ. לא ניתן לומר כי השיהוי בהגשת הערעור גרם לפגיעה בזכויות דיוניות אל מהותיות של המשיב וכל עוד הוגש הערעור במועד הקבוע בחוק אין גם מקום להסתמכות נאשם על השיהוי בהגשתו כראיה לכאורה שהמדינה לא תגיש ערעור.

אבהיר כי הסברי המדינה לשיהוי בהגשת הערעור, שעיקרם, למיטב הבנתי, בתקשורת לא תקינה במישור סדרי עבודה בין יחידת התביעות המשטרית לפרקליטות ועומסי עבודה אינם מהווים צידוק לשיהוי ובעיקר מחייבים בחינה ותיקון ליקויים ברמת הניהול המערכתית. עם זאת, במישור הדיוני, הערעור הוגש במועד ובלא שנפגעו זכויות מי מהצדדים.

בנסיבות העניין יש לקבל את טענת המדינה כי הימנעות מעיכוב ביצוע צו השל"צ עלולה במידה רבה לסכל את הערעור שהוגש על ידי המדינה. לעומת זאת, קשה לראות בעיכוב לפרק זמן לא ממושך כפגיעה של ממש במשיב. הערעור נקבע לשמיעה למועד קרוב ולכן העיכוב לא יארך זמן רב. בנסיבות אלה נוטה הכף לכיוון היענות לבקשת המדינה, זאת ללא צורך להיזקק לשאלת סיכויי הערעור, הגם שעל פניו לא ניתן לומר כי הערעור חסר סיכוי או שהוגש משיקולים שאינם ראויים [ראו לעניין זה ע"פ 5834/19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (18.09.2019)].

אשר על כן, לאור המפורט לעיל, אני נעתר לבקשת המדינה ומורה על עיכוב ביצוע עבודות השל"צ עד להכרעה בערעור או מתן החלטה אחרת ע"י המותב שידון בערעור. מובהר כי עיכוב הביצוע מתייחס לעונש של עבודות של"צ בלבד ולא ניתן עיכוב ביצוע על העונשים האחרים שנגזרו על המשיב.

יש להעביר החלטה זו לב"כ הצדדים והסנגור יודיע למשיב על החלטה.

ניתנה היום, ט"ו שבט תש"פ, 10
פברואר 2020, בהעדר הצדדים.
רון שפירא, נשיא